

ROZCHWIANIE (3) *sb n*

o jasne, a pochylone; teksty nie oznaczają é oraz -é.

sg N rozchwiãni(e) (2). ◇ D rozchwiãniu (1). ◇ [A rozchwiãni(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

I. *Rzeczownik od „rozchwiać”:* zniszczenie, zniweczenie; *dissolutio, disturbatio* *Mącz* (2) :
Disturbatio, Rozprośzenie/ rozchwiãnie/ rosmietãnie. *Mącz* 469c, 401b.

rozchwianie czego (1): *Mącz* 469ccf *Szereg*.

Szereg: »rozchwianie a rozprocie« (1): *Ne esset nobis spacium ad disturbandas nuptias, [...]*
Abysmy nie mieli czãfu ku rozchwiãniu á rospociu tego wefela. *Mącz* 469c.

II. [*Rzeczownik od „rozchwiać się”:* *niedanie pozytywnych wyników [czego]:* *Gdy* fie tedy obronã
przeciwno nieprzyjacielowi [...] przez rozchwianie *Seymu/ poştãnowić* nie mogłã/ *Krol* [...] *Wići* po
Koronie rozefłãł *BielKron1597* 577.]

Cf **ROZCHWIAĆ, ROZCHWIAĆ SIĘ**

KW, (LWił)